Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 27. októbra 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Motorové vozidlá – Smernica 2007/46/ES – Technické špecifikácie – Ponuka na dodanie náhradných dielov rovnocenných s originálmi konkrétnej značky – Neexistencia dôkazu o schválení – Vyhlásenie uchádzača o rovnocennosti originálu – Pojem ‚výrobca' – Dôkazné prostriedky – Verejné obstarávanie – Smernica 2014/25/EÚ"

V spojených veciach C-68/21 a C-84/21,

ktorých predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) zo 14. decembra 2020 a doručené Súdnemu dvoru 3. a 11. februára 2021, ktoré súvisia s konaniami:

Iveco Orecchia SpA

proti

APAM Esercizio SpA (C-68/21),

Brescia Trasporti SpA (C-84/21),

za účasti:

Veneta Servizi International Srl unipersonale,

VAR Srl,

Di Pinto & Dalessandro SpA,

Bellizzi Srl,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory P. G. Xuereb (spravodajca), sudcovia A. Kumin a I. Ziemele,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: C. Di Bella, referent,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. marca 2022,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Iveco Orecchia SpA, v zastúpení: F. Brunetti a A. Vitale, avvocati,

– APAM Esercizio SpA, v zastúpení: E. Zani, avvocato,

– Brescia Trasporti SpA, v zastúpení: A. Salvadori, avvocato,

– Veneta Servizi International Srl unipersonale, v zastúpení: S. Lago, A. Calegari, N. Creuso, N. de Zan a A. Manzi, avvocati,

– Var Srl, v zastúpení: M. Goria a S. E. Viscio, avvocati,

– Di Pinto & Dalessandro SpA, ako aj Bellizzi Srl, v zastúpení: M. Lancieri, avvocato,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci C. Pluchino, avvocatessa dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara, M. Huttunen a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 5. mája 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 3 bodu 27, ako aj článkov 10, 19 a 28 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (Ú. v. EÚ L 263, 2007, s. 1), ako aj článkov 60 a 62 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES (Ú. v. EÚ L 94, 2014, s. 243).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov medzi spoločnosťou Iveco Orecchia SpA na jednej strane a spoločnosťami APAM Esercizio SpA (C-68/21) a Brescia Trasporti SpA (C-84/21) na druhej strane, ktoré sa týkajú dvoch verejných zákaziek zadaných týmito spoločnosťami.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 2007/46

3 V zmysle odôvodnení 2, 3 a 14 smernice 2007/46:

„(2) Na účely zriadenia a fungovania vnútorného trhu Spoločenstva je účelné nahradiť systémy schvaľovania členských štátov postupom schvaľovania Spoločenstva založenom na princípe celkového zosúladenia.

(3) Je potrebné zosúladiť a uviesť v regulačných aktoch technické požiadavky, ktoré sa uplatňujú na systémy, komponenty a samostatné technické jednotky a vozidlá. Tieto regulačné akty by sa mali snažiť zabezpečiť najmä vysokú úroveň bezpečnosti cestnej premávky, ochranu zdravia, ochranu životného prostredia, energetickú efektívnosť a ochranu proti neoprávnenému používaniu.

…

(14) Hlavným cieľom právnych predpisov týkajúcich sa schvaľovania vozidiel je zabezpečiť, aby nové vozidlá, komponenty a samostatné technické jednotky, ktoré sú uvedené na trh, poskytovali vysoký stupeň bezpečnosti a ochrany životného prostredia. …“

4 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy“, stanovuje:

„Táto smernica ustanovuje zosúladený rámec, ktorý obsahuje správne ustanovenia a všeobecné technické požiadavky na schválenie všetkých nových vozidiel, ktoré patria do jej rozsahu pôsobnosti, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá na účely uľahčenia ich evidencie, predaja a uvedenia do prevádzky v premávke v rámci Spoločenstva.

Touto smernicou sa tiež ustanovujú opatrenia na predaj a uvedenie do prevádzky v premávke častí a vybavení určených pre vozidlá schválené v súlade s touto smernicou.

Osobitné technické požiadavky týkajúce sa konštrukcie a fungovania vozidiel sa pri uplatňovaní tejto smernice ustanovia v regulačných aktoch, ktorých úplný zoznam je uvedený v prílohe IV.“

5 Článok 2 uvedenej smernice s názvom „Rozsah pôsobnosti“ v odseku 1 stanovuje:

„Táto smernica sa uplatňuje na schválenie typu vozidiel navrhnutých a vyrobených v jednom alebo vo viacerých stupňoch na používanie na cestách a systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek navrhnutých a vyrobených pre tieto vozidlá.

…“

6 Článok 3 tej istej smernice s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice a regulačných aktov uvedených v zozname v prílohe IV, pokiaľ v nich nie je uvedené inak:

1. ‚regulačný akt‘ je samostatná smernica alebo nariadenie alebo predpis EHK OSN, ktorý je pripojený k revidovanej dohode z roku 1958;

2. ‚samostatná smernica alebo nariadenie‘ je smernica alebo nariadenie uvedené v časti I prílohy IV tejto smernice. Tento pojem zahŕňa tiež vykonávacie akty;

3. ‚typové schválenie‘ je postup, ktorým členský štát osvedčuje, že typ vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky spĺňa príslušné správne ustanovenia a technické požiadavky;

…

5. ‚typové schválenie ES‘ znamená postup, ktorým členský štát osvedčuje, že typ vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky spĺňa príslušné správne ustanovenia a technické požiadavky tejto smernice a regulačných aktov uvedených v zozname v prílohe IV alebo XI;

…

23. ‚systém‘ je zostava zariadení skombinovaných na výkon jednej alebo viacerých špecifických funkcií vo vozidle, na ktoré sa vzťahujú požiadavky všetkých regulačných aktov;

24. ‚komponent‘ je zariadenie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky regulačného aktu, ktoré má byť časťou vozidla, ktoré môže byť typovo schválené nezávisle od vozidla, ak to výslovne umožňujú ustanovenia regulačného aktu;

25. ‚samostatná technická jednotka‘ je zariadenie, na ktoré sa vzťahujú požiadavky regulačného aktu, ktoré má byť časťou vozidla a ktoré môže byť typovo schválené samostatne, ale iba vo vzťahu k jednému alebo k viacerým určeným typom vozidla; ak to výslovne umožňujú ustanovenia regulačného aktu;

26. ‚pôvodné [originálne – *neoficiálny preklad*] časti alebo vybavenie‘ sú časti alebo vybavenie vyrobené podľa špecifikácií a výrobných noriem, ktoré poskytol výrobca vozidla na výrobu častí a vybavenia na montáž predmetného vozidla. Zahrňuje to časti alebo vybavenie, ktoré vyrobil výrobca na tej istej výrobnej linke ako uvedené časti alebo vybavenie. Pokiaľ sa nedokáže opak, predpokladá sa, že časti predstavujú pôvodné časti, ak výrobca častí potvrdí, že kvalita častí zodpovedá kvalite komponentov použitých na montáž predmetného vozidla a že boli vyrobené podľa špecifikácií a výrobných noriem výrobcu vozidla;

27. ‚výrobca‘ je osoba, alebo orgán, ktorý schvaľovaciemu orgánu zodpovedá za všetky aspekty postupu typového schválenia alebo povolenia a za zabezpečenie zhody výroby. Nie je dôležité, aby osoba alebo orgán boli priamo zapojené do všetkých stupňov výroby vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky, na ktoré sa vzťahuje postup schválenia;

…“

7 Podľa článku 5 smernice 2007/46 s názvom „Záväzky výrobcov“:

„1. Výrobca zodpovedá schvaľovaciemu orgánu za všetky aspekty postupu schválenia a za zabezpečenie zhody výroby, či už výrobca je alebo nie je priamo zapojený do všetkých stupňov výroby vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky.

…“

8 Článok 10 tejto smernice, nazvaný „Osobitné ustanovenia o systémoch, komponentoch alebo samostatných technických jednotkách“, znie:

„1. Členské štáty udelia typové schválenie ES systému, ktorý zodpovedá údajom informačnej zložky a ktorý spĺňa technické požiadavky uvedené v príslušnej samostatnej smernici alebo v nariadení, ako je predpísané v prílohe IV alebo prílohe XI.

2. Členský štát udelí typové schválenie ES komponentu alebo samostatnej technickej jednotky všetkým typom komponentov alebo samostatných technických jednotiek, ktoré zodpovedajú údajom informačnej zložky a ktoré spĺňajú technické požiadavky uvedené v príslušnej samostatnej smernici alebo nariadení, ako je predpísané v prílohe IV.

…“

9 Podľa článku 19 uvedenej smernice s názvom „Značka typového schválenia ES“:

„1. Výrobca komponentu alebo samostatnej technickej jednotky, aj keď je súčasťou systému, pripevní na každý komponent alebo na každú jednotku vyrábanú v zhode so schváleným typom značku typového schválenia ES, ktorú vyžaduje príslušná samostatná smernica alebo nariadenie.

2. Ak sa nevyžaduje značka typového schválenia ES, výrobca pripevní aspoň svoj obchodný názov alebo obchodnú značku a číslo typu a/alebo identifikačné číslo.

…“

10 Článok 28 tej istej smernice, nazvaný „Predaj komponentov a samostatných technických jednotiek a ich uvedenie do prevádzky v premávke“, v odseku 1 stanovuje:

„Členské štáty povolia predaj komponentov alebo samostatných technických jednotiek alebo ich uvedenie do prevádzky v premávke, ak spĺňajú požiadavky príslušných regulačných aktov a iba ak sú riadne označené v súlade s článkom 19.“

11 Článok 38 ods. 1 smernice 2007/46 s názvom „Informácie pre výrobcov komponentov alebo samostatných technických jednotiek“ stanovuje:

„Výrobca vozidla sprístupní výrobcom komponentov alebo samostatných technických jednotiek všetky tieto údaje vrátane, podľa okolností, výkresov osobitne uvedených v prílohe alebo v doplnku k regulačnému aktu, ktoré sú potrebné na typové schválenie ES komponentov alebo samostatných technických jednotiek, alebo ktoré sú potrebné na získanie povolenia podľa článku 31.

…“

12 Príloha IV k smernici 2007/46, nazvaná „Zoznam požiadaviek na účely typového schválenia ES vozidiel“, obsahuje dve časti. V časti I tejto prílohy sa nachádza zoznam regulačných aktov Únie, zatiaľ čo časť II vymenováva určité predpisy Európskej hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov (EHK-OSN), pričom spresňuje, že schválenie podľa týchto nariadení treba považovať za nahrádzajúce schválenie ES podľa osobitnej smernice alebo osobitného nariadenia uvedeného v tabuľke v časti I.

Nariadenie (ES) č. 1400/2002

13 Článok 1 písm. u) nariadenia Komisie (ES) č. 1400/2002 z 31. júla 2002 o uplatňovaní článku 81 ods. 3 Zmluvy na niektoré kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel (Ú. v. ES L 203, 2002, s. 30; Mim. vyd. 08/002, s. 158), ktorého platnosť podľa článku 12 ods. 3 tohto nariadenia skončila 31. mája 2010, definoval:

„‚náhradné diely vyhovujúcej akosti‘ znamenajú výhradne náhradné diely vyrobené ktorýmkoľvek podnikateľom, ktorý kedykoľvek môže osvedčiť, že tieto diely sa akosťou zhodujú s komponentmi, ktoré sú alebo boli použité na montáž príslušného motorového vozidla“.

Smernica 2014/25

14 Odôvodnenia 56 a 83 smernice 2014/25 znejú takto:

„(56) Žiadne ustanovenie tejto smernice by nemalo brániť uloženiu alebo presadzovaniu opatrení potrebných na ochranu verejného poriadku, verejnej morálky, verejnej bezpečnosti, zdravia, života ľudí a zvierat, ochranu rastlín alebo iných environmentálnych opatrení, najmä s ohľadom na trvalo udržateľný rozvoj, za predpokladu, že tieto opatrenia sú v súlade so ZFEÚ.

…

(83) …

Technické špecifikácie by sa preto mali formulovať takým spôsobom, aby sa zabránilo umelému zúženiu hospodárskej súťaže na základe požiadaviek, ktoré zvýhodňujú konkrétny hospodársky subjekt tým, že sa do nich budú premietať kľúčové charakteristické znaky tovarov, služieb alebo prác, ktoré tento hospodársky subjekt zvyčajne ponúka. Vypracovanie technických špecifikácií, pokiaľ ide o funkčné a výkonnostné požiadavky, vo všeobecnosti umožňuje dosiahnuť tento cieľ tým najlepším spôsobom. …

…“

15 Článok 1 tejto smernice, nazvaný „Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti“, stanovuje:

„1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá postupov obstarávania vykonávaných obstarávateľmi, pokiaľ ide o zákazky, ako aj súťaže návrhov, ktorých predpokladaná hodnota nie je nižšia ako finančné limity stanovené v článku 15.

2. Obstarávanie v zmysle tejto smernice je nadobúdanie tovaru, stavebných prác alebo služieb, a to na základe zákazky na tovar, stavebné práce alebo služby, jedným alebo viacerými obstarávateľmi od hospodárskych subjektov, ktoré si títo obstarávatelia vybrali, za predpokladu,

že daný tovar, stavebné práce alebo služby sú určené na vykonávanie jednej z činností uvedených v článkoch 8 až 14.“

16 Článok 3 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice ‚verejní obstarávatelia‘ sú štátne, regionálne alebo miestne orgány, verejnoprávne inštitúcie alebo združenia vytvorené jedným alebo viacerými takýmito orgánmi alebo jednou alebo viacerými takýmito verejnoprávnymi inštitúciami.“

17 Článok 4 ods. 1 písm. a) smernice 2014/25 uvádza:

„Na účely tejto smernice obstarávateľmi sú subjekty, ktoré:

a) sú verejnými obstarávateľmi alebo verejnými podnikmi a ktoré vykonávajú jednu z činností uvedených v článkoch 8 až 14.“

18 Podľa článku 11 tejto smernice s názvom „Dopravné služby“:

„Táto smernica sa vzťahuje na činnosti spojené s poskytovaním prístupu do sietí poskytujúcich službu verejnosti v oblasti železničnej dopravy, automatizovaných systémov, električkovej, trolejbusovej, autobusovej alebo lanovej dopravy alebo prevádzkovaním takýchto sietí.

…“

19 Článok 15 uvedenej smernice v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej stanovoval, že táto smernica sa uplatňovala, pokiaľ ide o zákazky na dodanie tovaru, na zákazky, ktorých predpokladaná hodnota bez dane z pridanej hodnoty (DPH) sa rovnala alebo bola vyššia ako prahová hodnota 414 000 eur, pokiaľ tieto zákazky neboli vylúčené na základe vylúčení stanovených v článkoch 18 až 23 alebo podľa článku 34, pokiaľ ide o pokračovanie v predmetnej činnosti.

20 Článok 60 tej istej smernice, nazvaný „Technické špecifikácie“, znie:

„1. V súťažných podkladoch sa uvedú technické špecifikácie vymedzené v prílohe VIII bode 1. Technické špecifikácie stanovia požadované charakteristické znaky prác, služieb alebo tovaru.

…

2. Technické špecifikácie umožňujú hospodárskym subjektom rovnaký prístup k postupu obstarávania a nemajú za následok vytváranie neopodstatnených prekážok otváraniu verejného obstarávania hospodárskej súťaži.

3. Bez toho, aby boli dotknuté záväzné vnútroštátne technické pravidlá, pokiaľ sú zlučiteľné s právom Únie, sa technické špecifikácie formulujú jedným z týchto spôsobov:

…

b) odkazom na technické špecifikácie a podľa uprednostňovaného poradia na: vnútroštátne normy, ktorými sa transponujú európske normy, európske technické osvedčenia, spoločné technické špecifikácie, medzinárodné normy, iné technické referenčné systémy zavedené európskymi úradmi pre normalizáciu, alebo ak žiadne z nich neexistujú, odkazom na

vnútroštátne normy, vnútroštátne technické osvedčenia alebo vnútroštátne technické špecifikácie týkajúce sa dizajnu, výpočtu, vykonania prác a použitia tovaru; každý odkaz je doplnený slovami ‚alebo rovnocenné‘;

…

4. Pokiaľ si to nevyžaduje predmet zákazky, technické špecifikácie nesmú odkazovať na konkrétnu značku alebo zdroj alebo na určitý postup, ktorý charakterizuje výrobky alebo služby, ktoré poskytuje konkrétny hospodársky subjekt, ani na ochranné známky, patenty, druhy alebo určitý pôvod alebo výrobu, ak by to viedlo k uprednostneniu alebo vylúčeniu určitých podnikov alebo určitých výrobkov. Takýto odkaz sa povoľuje len výnimočne, ak nemožno dostatočne presne a zrozumiteľne opísať predmet zákazky podľa odseku 3. Takýto odkaz je doplnený slovami ‚alebo rovnocenné‘.

5. Ak obstarávateľ využíva možnosť odkazu na technické špecifikácie uvedené v odseku 3 písm. b), nesmie zamietnuť ponuku z dôvodu, že ponúkané práce, tovar alebo služby nespĺňajú technické špecifikácie, na ktoré ponuka odkazuje, ak uchádzač vo svojej ponuke akýmkoľvek vhodným spôsobom, vrátane spôsobu preukázania uvedeného v článku 62, preukáže, že navrhované riešenia rovnocenne spĺňajú požiadavky vymedzené v technických špecifikáciách.

…“

21 Podľa článku 62 smernice 2014/25 s názvom „Skúšobné protokoly, certifikácia a iné dôkazové prostriedky“:

„1. Obstarávatelia môžu od hospodárskych subjektov požadovať, aby na preukázanie súladu s požiadavkami alebo kritériami stanovenými v technických špecifikáciách, kritériách na vyhodnotenie ponúk alebo podmienkach plnenia zákazky predložili skúšobný protokol vypracovaný orgánom posudzovania zhody alebo osvedčenie vydané takýmto orgánom.

Ak obstarávatelia požadujú predloženie osvedčení vydaných osobitným orgánom posudzovania zhody, obstarávatelia musia akceptovať aj osvedčenia iných rovnocenných orgánov posudzovania zhody.

…

2. Ak dotknutý hospodársky subjekt nemal prístup k osvedčeniam alebo skúšobným protokolom uvedeným v odseku 1 alebo ak nemal možnosť získať ich v príslušných lehotách, obstarávatelia popri dôkazových prostriedkoch uvedených v odseku 1 akceptujú aj iné vhodné dôkazové prostriedky, napr. technickú dokumentáciu výrobcu, a to za predpokladu, že za tento chýbajúci prístup nenesie zodpovednosť tento hospodársky subjekt a ak dotknutý hospodársky subjekt týmto dokáže, že práce, tovar alebo služby spĺňajú požiadavky alebo kritériá stanovené v technických špecifikáciách, kritériách na vyhodnotenie ponúk alebo podmienkach plnenia zákazky.

…“

Talianske právo

Dekrét Ministerstva infraštruktúry a dopravy č. 32721 z 28. apríla 2008

22 Smernica 2007/46 bola do talianskeho práva prebratá prostredníctvom decreto nº 32721 del Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Recepimento della direttiva 2007/46/CE del Parlamento europeo e del Consiglio del 5 settembre 2007, relativa all'omologazione dei veicoli a motore e dei loro rimorchi, nonché dei sistemi, componenti ed entità tecniche destinati a tali veicoli (dekrét ministerstva infraštruktúry a dopravy č. 32721 o prebratí smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá) z 28. apríla 2008 (riadny doplnok GURI č. 162 z 12. júla 2008).

23 Tento dekrét definuje v článku 3 písm. ff) pojem „výrobca" ako „osoba, alebo orgán, ktorý schvaľovaciemu orgánu zodpovedá za všetky aspekty postupu typového schválenia alebo povolenia a za zabezpečenie zhody výroby. Nie je dôležité, aby osoba alebo orgán boli priamo zapojené do všetkých stupňov výroby vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky, na ktoré sa vzťahuje postup schválenia".

Dekrét prezidenta republiky č. 445 z 28. decembra 2000

24 Podľa článku 49 decreto del Presidente della Repubblica nº 445 – Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia di documentazione amministrativa (dekrét prezidenta republiky č. 445 – kodifikované znenie zákonných a podzákonných právnych predpisov v oblasti správnej dokumentácie) z 28. decembra 2000 (riadny doplnok GURI č. 42 z 20. februára 2001) „osvedčenia… o pôvode, ES osvedčenia o zhode, osvedčenia o ochranných známkach alebo patentoch nemožno nahradiť iným dokumentom, pokiaľ uplatniteľné právne predpisy nestanovujú inak".

Legislatívny dekrét č. 50 z 18. apríla 2016

25 Podľa článku 68 legislatívneho dekrétu č. 50 – Codice dei contratti pubblici (legislatívny dekrét č. 50, zákonník verejného obstarávania) z 18. apríla 2016 (riadny doplnok GURI č. 91 z 19. apríla 2016):

„1. V súťažných podkladoch sa uvedú technické špecifikácie podľa bodu 1 prílohy XIII, pričom sa v nich stanovia požadované charakteristické znaky prác, služieb alebo tovaru. …

…

5. Bez toho, aby boli dotknuté záväzné vnútroštátne technické pravidlá, sa technické špecifikácie formulujú jedným z týchto spôsobov:… b) odkazom na technické špecifikácie a podľa poradia na: vnútroštátne normy, ktorými sa preberajú európske normy; európske technické osvedčenia; spoločné technické špecifikácie; medzinárodné normy; iné technické referenčné systémy zavedené európskymi úradmi pre normalizáciu, alebo ak takéto špecifikácie neexistujú, odkazom na vnútroštátne normy, technické osvedčenia alebo technické špecifikácie týkajúce sa dizajnu,

kalkulácií, vykonania prác a použitia tovaru. Každý odkaz je doplnený slovami ‚alebo rovnocenné‘;
…

6. Pokiaľ si to nevyžaduje predmet zákazky, technické špecifikácie nesmú odkazovať na konkrétnu značku alebo zdroj, alebo na určitý postup, ktorý charakterizuje výrobky alebo služby, ktoré poskytuje konkrétny hospodársky subjekt, ani na ochranné známky, patenty, druhy alebo určitý pôvod alebo výrobu, ak by to viedlo k uprednostneniu alebo vylúčeniu určitých podnikov alebo určitých výrobkov. Takýto odkaz sa povoľuje len výnimočne, ak nemožno dostatočne presne a zrozumiteľne opísať predmet zákazky podľa odseku 5. Takýto odkaz je doplnený slovami ‚alebo rovnocenné‘.

7. Ak verejný obstarávateľ využíva možnosť odkazu na technické špecifikácie uvedené v ods. 5 písm. b), nesmie vyhlásiť ponuku za neprípustnú alebo ju vylúčiť z dôvodu, že ponúkané práce, tovar alebo služby nespĺňajú technické špecifikácie, na ktoré ponuka odkazuje, ak uchádzač vo svojej ponuke akýmkoľvek vhodným spôsobom, vrátane spôsobu preukázania uvedeného v článku 86, preukáže, že navrhované riešenia rovnocenne spĺňajú požiadavky vymedzené v technických špecifikáciách.“

26 Článok 86 ods. 5 tohto legislatívneho dekrétu stanovuje, že „dôkaz o technickej spôsobilosti hospodárskych subjektov môže byť poskytnutý jedným alebo viacerými spôsobmi uvedenými v časti II prílohy XVII podľa povahy, množstva alebo dôležitosti a využitia prác, dodávok tovaru alebo služieb“.

27 Časť II písm. k) prílohy XVII k uvedenému legislatívnemu dekrétu uvádza, že dôkazné prostriedky preukazujúce technickú spôsobilosť výrobkov, ktoré sa majú dodať, sú: „i) vzorky, opisy alebo fotografie, ktorých pravosť musí byť overiteľná na žiadosť verejného obstarávateľa; ii) osvedčenia vystavené úradnými inštitútmi alebo útvarmi, ktoré sú zodpovedné za kontrolu kvality a uznané za príslušné, ktoré osvedčujú zhodu výrobkov riadne identifikovaných odkazom na technické špecifikácie alebo normy“.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-68/21

28 Oznámením o vyhlásení verejného obstarávania, ktoré bolo uverejnené 21. augusta 2018, APAM Esercizio, verejnoprávny podnik, ktorý pôsobí v oblasti miestnej verejnej dopravy v Mantoue (Taliansko), vyhlásil konanie s cieľom uzavrieť rámcovú dohodu týkajúcu sa dodania „originálnych náhradných dielov Iveco alebo rovnocenných dielov pre autobusy“, ktorých hodnota sa odhadovala na 710 000 eur.

29 Článok 5.1 súťažných podkladov, nazvaný „Typológia náhradných dielov“, rozlišoval medzi troma typmi náhradných dielov, a to „časti týkajúce sa bezpečnosti vozidla a ochrany životného prostredia“, „originálne náhradné diely (alebo prvomontáž)“ a „rovnocenné náhradné diely“, pričom tieto posledné uvedené náhradné diely boli definované ako „náhradné diely (diely, komponenty, vybavenie) rovnocennej kvality ako originál alebo diely minimálne rovnakej kvality ako komponenty použité pri montáži vozidla, vyrobené podľa technických špecifikácií a výrobných noriem výrobcu originálnych náhradných dielov“.

30 V tejto súvislosti bolo spresnené, že „uvedené [rovnocenné] náhradné diely v súlade s právnymi predpismi Únie a platnými právnymi predpismi môže vyrábať ktorýkoľvek podnik, ktorý je schopný kedykoľvek osvedčiť v súlade s platnou právnou úpravou (UNI-CEI-ENISO/IEC 17050), že kvalita vyrábaných náhradných dielov zodpovedá kvalite originálnych náhradných dielov používaných pri montáži predmetných motorových vozidiel“.

31 Článok 5.2 súťažných podkladov, nazvaný „Osvedčenia a vyhlásenia“ uvádzal, že v prípade dodania rovnocenného náhradného dielu uchádzač „musí predložiť v rámci obstarávania v prípade navrhovaného rovnocenného náhradného dielu osvedčenie o zhode alebo osobitné schválenie náhradného dielu poskytnuté výrobcom a/alebo schvaľovacou inštitúciou alebo skúšobným laboratóriom, ktoré sú certifikované podľa normy ISO 45000“.

32 Medzi administratívnymi dokumentmi, ktoré sa mali v ponuke predložiť v súlade s článkom 15 súťažných podkladov, nazvaným „Administratívna dokumentácia“, v tomto článku 15 písm. d) figurovala „… náležitá technická dokumentácia týkajúca sa každého navrhovaného rovnocenného náhradného dielu, ku ktorej bude pripojené:… osvedčenie o schválení výrobku, pokiaľ je povinné, vystavené výrobcom navrhovaného rovnocenného náhradného dielu; osvedčenie o rovnocennosti dodávaného výrobku vo vzťahu k príslušnému pôvodnému (alebo po prvýkrát namontovanému) výrobku z hľadiska úplnej zameniteľnosti – bez akejkoľvek úpravy – náhradného dielu v rámci celku alebo systému, do ktorého sa má namontovať, a výkonnostných vlastností, ktoré zaručia riadnu funkčnosť a bezpečnosť výrobku v systéme, ako aj rovnakú životnosť, vystavené výrobcom navrhovaného rovnocenného náhradného dielu“.

33 Na verejnom obstarávaní sa zúčastnili tri podniky, medzi nimi najmä Veneta Servizi International Srl unipersonale (ďalej len „VSI“) a Iveco Orecchia, oba podniky so sídlom v Taliansku.

34 Rozhodnutím z 29. januára 2019 APAM Esercizio definitívne zadala zákazku spoločnosti VSI.

35 Žalobou podanou na Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (Regionálny správny súd pre región Lombardsko – oddelenie Brescia, Taliansko) Iveco Orecchia, ktorá sa umiestnila na druhom mieste, napadla zadanie zákazky spoločnosti VSI. Na podporu tejto žaloby Iveco Orecchia najmä tvrdila, že VSI mala byť vylúčená z verejného obstarávania z dôvodu neúplnosti ponuky, ktorú predložila, keďže tento podnik neposkytol na účely preukázania zhody náhradných dielov, ktoré údajne vyrába, s technickými špecifikáciami osvedčenia o schválení alebo osvedčenia o zhode a technické dokumenty, ktorých predloženie sa pod hrozbou vylúčenia vyžaduje v súťažných podkladoch. Iveco Orecchia sa totiž domnievala, že VSI sa obmedzila na predloženie vlastného všeobecného osvedčenia rovnocennosti týchto náhradných dielov, pričom tvrdila, že je výrobcom a zhotoviteľom týchto náhradných dielov, hoci bola len obchodníkom.

36 Rozsudkom z 25. júna 2019 Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (Regionálny správny súd pre región Lombardsko – oddelenie Brescia) zamietol žalobu spoločnosti Iveco Orecchia ako nedôvodnú. Tento súd sa najmä domnieval, že právna úprava pripojená k oznámeniu o verejnom obstarávaní a vzťahujúca sa na dokumentáciu, ktorú majú predložiť uchádzači, vyžadovala predloženie osvedčenia o zhode alebo osobitnom schválení, čo znamená, že stačilo predložiť takéto osvedčenie. Okrem toho Iveco Orecchia nepreukázala, pokiaľ ide o jednotlivé náhradné diely, na ktoré sa vzťahuje predmetné verejné obstarávanie, na akom právnom základe bolo potrebné predložiť aj dôkaz o schválení týchto dielov.

37 Iveco Orecchia podala proti tomuto rozsudku odvolanie na Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko).

Vec C-84/21

38 Oznámením o vyhlásení verejného obstarávania uverejneným 21. novembra 2018 vyhlásila Brescia Trasporti, verejnoprávny podnik pôsobiaci v odvetví miestnej verejnej dopravy v meste Brescia (Taliansko), zadávacie konanie s odhadovanou hodnotou zákazky vo výške 2 100 000 eur „na dodávku náhradných dielov pre autobusy značky Iveco vybavených motorom Iveco – Cig 7680570EDB“.

39 Článok 1 technických špecifikácií pripojených k dokumentácii týkajúcej sa verejného obstarávania, nazvaný „Technické definície“, definoval tri druhy náhradných dielov, a to „originálne náhradné diely“, „originálne náhradné diely prvomontáže“ a „rovnocenné náhradné diely“, pričom tieto posledné uvedené náhradné diely sú definované ako „[náhradné] diely s rovnocennou kvalitou ako komponenty použité pri montáži vozidla, vyrobené podľa technických špecifikácií a výrobných noriem výrobcu originálnych náhradných dielov“.

40 Podľa článku 3 technických špecifikácií, pokiaľ ide o „náhradné diely rovnocennej kvality“, k ponuke muselo byť pod hrozbou vylúčenia priložené „osvedčenie výrobcu náhradných dielov, ktorý pre každý náhradný diel potvrdzuje, že i) kvalita náhradných dielov je dostatočne vysoká na to, aby ich použitie neohrozilo dobrú povesť autorizovanej siete; ii) že sú úplne zameniteľné s originálnymi náhradnými dielmi, … bez akejkoľvek úpravy náhradného dielu, celku alebo systému, do ktorého sa má namontovať“. Toto ustanovenie tiež stanovovalo, že „dodávateľ musí okrem iného predložiť osvedčenie o schválení výrobku, ak je záväzné. Pokiaľ ide o brzdové obloženia, brzdové disky a bubny, dodávateľ musí okrem vyššie uvedených dokumentov predložiť osvedčenie potvrdzujúce schválenie Spoločenstva podľa nariadenia č. 90 (EHK-OSN).“

41 Na verejnom obstarávaní sa zúčastnili dva podniky, a to VAR Srl, spoločnosť so sídlom v Taliansku, a Iveco Orecchia.

42 Rozhodnutím z 28. februára 2019 Brescia Trasporti definitívne zadala zákazku spoločnosti VAR.

43 Žalobou podanou na Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (Regionálny správny súd pre región Lombardsko – oddelenie Brescia) Iveco Orecchia, ktorá sa umiestnila na druhom mieste, napadla rozhodnutie o zadaní zákazky spoločnosti VAR. Na podporu tejto žaloby Iveco Orecchia najmä tvrdila, že VAR mala byť vylúčená z verejného obstarávania z dôvodu neúplnosti ponuky, ktorú predložila, keďže tento podnik nepredložil, pokiaľ ide o rovnocenné náhradné diely, ktoré ponúkala, osvedčenia výrobcu potvrdzujúce rovnocennosť náhradných dielov ponúkaných týmto podnikom. Osvedčenia pochádzajúce od samotnej spoločnosti VAR nie sú relevantné, keďže táto spoločnosť je obchodníkom/distribútorom náhradných dielov, a nie výrobcom/zhotoviteľom. Okrem toho VAR nepredložila osvedčenia potvrdzujúce schválenie týchto náhradných dielov ani informácie týkajúce sa ich prípadného prijatia.

44 Rozsudkom z 26. augusta 2019 Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia – Sezione staccata di Brescia (Regionálny správny súd pre región Lombardsko – oddelenie Brescia, Taliansko) zamietol žalobu spoločnosti Iveco Orecchia ako nedôvodnú. Tento súd sa najmä domnieval, že uchádzač, ktorý preukáže rovnocennosť svojich výrobkov, nemôže byť vylúčený z verejného obstarávania a že relevantná právna úprava nevyžaduje, aby bol každý komponent

vozidla schválený. Téza, podľa ktorej všetky náhradné diely uvedené v regulačných aktoch vymenovaných v prílohe IV k smernici 2007/46 musia byť predmetom osobitného schválenia, nie je dôvodná. Neexistencia dôkazu o schválení pre rovnocenné náhradné bubnové brzdy ponúkané spoločnosťou VAR, pre ktoré sa vyžaduje typové schválenie podľa nariadenia č. 90 EHK-OSN, nie je relevantná najmä vzhľadom na to, že toto nariadenie sa vzťahuje len na vozidlá zaregistrované po novembri 2016.

45 Iveco Orecchia podala proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, ktorý predložil návrh za začatie prejudiciálneho konania.

46 Di Pinto & Dalessandro Spa a Bellizzi srl, dve spoločnosti so sídlom v Taliansku vykonávajúce svoju činnosť na trhu údržby autobusov, vstúpili do uvedeného konania.

O prejudiciálnych otázkach

47 Vnútroštátny súd sa domnieva, že je potrebné rozlišovať dva aspekty týkajúce sa dotknutých verejných obstarávaní, a to jednak aspekt rovnocennosti náhradných dielov ponúkaných uchádzačmi s originálnymi náhradnými dielmi, ktorý predpokladá posúdenie kvality predmetných náhradných dielov, ako aj porovnanie dotknutých výrobkov, a jednak aspekt schválenia takýchto náhradných dielov, ktoré implikuje, že tieto náhradné diely zodpovedajú európskej alebo vnútroštátnej technickej špecifikácii.

48 Tento súd okrem toho uvádza, že cieľom zásady, podľa ktorej sú v rámci verejného obstarávania prípustné rovnocenné výrobky, je ochrana slobodnej hospodárskej súťaže a rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi.

49 Predaj náhradných dielov, ktoré podliehajú schváleniu, najmä ak môžu ohroziť bezpečnosť vozidiel alebo environmentálnu výkonnosť, je možný iba vtedy, keď tieto náhradné diely schválil a povolil príslušný schvaľovací orgán. V tejto súvislosti príloha IV k smernici 2007/46 obsahuje podrobný zoznam kategórií komponentov, pre ktoré existuje relevantná a tiež konkrétna právna úprava týkajúca sa ich schvaľovania.

50 V rámci postupov verejného obstarávania dotknutých vo veci samej právna úprava obsiahnutá v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania a vzťahujúca sa na dokumentáciu, ktorú majú uchádzači predložiť, vyžadovala predloženie osvedčenia o schválení v prípade, že takéto schválenie bolo povinné. V prejednávanej veci však úspešní uchádzači predložili a verejní obstarávatelia prijali ako alternatívny dôkaz o rovnocennosti ponúkaných náhradných dielov s originálnymi náhradnými dielmi vyhlásenie uchádzača, ku ktorému nebolo priložené požadované osvedčenie o schválení alebo iné rovnocenné technické dokumenty, ako sú napríklad skúšky overenia zhody.

51 V prvom rade teda vzniká otázka, či v prípade rovnocenných náhradných dielov podliehajúcich schváleniu musí uchádzač pod hrozbou vylúčenia jeho ponuky predložiť osvedčenie o schválení ako dôkaz, že uvedené náhradné diely sú skutočne rovnocenné s originálnymi náhradnými dielmi, alebo aspoň predložiť konkrétny dôkaz o tom, že náhradný diel bol schválený, alebo či ako alternatíva k týmto dokumentom postačuje predložiť vyhlásenie uchádzača, podľa ktorého náhradné diely predkladané v jeho ponuke sú rovnocenné s originálnymi náhradnými dielmi.

52 Podľa vnútroštátneho súdu sa zdá, že ak náhradný diel patrí pod jeden z regulačných aktov uvedených v prílohe IV k smernici 2007/46, možno ho uvádzať na trh len vtedy, ak bol predtým schválený v súlade s relevantnými ustanoveniami tejto smernice a zásadami rovnosti zaobchádzania, primeranosti, riadneho fungovania a nestrannosti. Nemožno však vylúčiť, že by bolo možné sa domnievať, že namiesto dôkazu o takomto schválení môže stačiť predložiť osvedčenie o rovnocennosti, v ktorom sa vyhlasuje, že náhradný diel je v súlade s technickými špecifikáciami stanovenými v predmetnom verejnom obstarávaní.

53 V druhom rade treba určiť, od ktorého subjektu by mali pochádzať vyhlásenia o rovnocennosti, a najmä, či musia byť nevyhnutne vystavené výrobcom ponúkaného náhradného dielu alebo či môžu byť vyhotovené aj predajcom alebo obchodníkom.

54 Podľa vnútroštátneho súdu môže byť pojem „výrobca“, ako je definovaný v článku 3 bode 27 smernice 2007/46, predmetom reštriktívneho výkladu, ktorého účinkom by bolo, že sa zhoduje s pojmom „zhotoviteľ“. Článok 1 ods. 1 písm. u) nariadenia č. 1400/2002 svedčí v prospech takéhoto prístupu. Naopak, tento pojem možno chápať aj v širšom zmysle, a to tak, že sa vzťahuje na výrobcu v zmysle právnej úpravy Únie v oblasti ochrany spotrebiteľa alebo podnikateľa, ktorý uvádza na trh a vo vlastnom mene a na svoju vlastnú zodpovednosť predáva diely rovnocenné s dielmi vyrobenými inými osobami.

55 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť obe konania a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky, ktoré sú v oboch veciach formulované rovnako:

„1. Je v súlade s právom Únie – najmä s ustanoveniami smernice 2007/46/ES (uvedenými v článkoch 10, 19 a 28 tejto smernice), ako aj so zásadami rovnosti zaobchádzania a nestrannosti, plnej konkurencieschopnosti a riadnej správy vecí verejných – postup, v rámci ktorého sa v konkrétnej súvislosti s verejným obstarávaním na dodávku náhradných dielov pre autobusy určené na používanie pri poskytovaní služieb vo verejnom záujme verejnému obstarávateľovi umožňuje akceptovať náhradné diely určené pre konkrétne vozidlo, ktoré vyrobil iný výrobca než výrobca vozidla a ktoré z tohto dôvodu neboli schválené spolu s vozidlom, patriace k jednej z kategórií náhradných dielov upravených technickými požiadavkami podľa prílohy IV k vyššie uvedenej smernici (Zoznam požiadaviek na účely typového schválenia ES vozidiel), pričom úspešný uchádzač ich ponúkol v postupe obstarávania bez osvedčenia o typovom schválení a bez akejkoľvek informácie o tom, či boli skutočne schválené, a naopak predpokladal, že typové schválenie nie je potrebné a že postačuje iba vyhlásenie uchádzača o rovnocennosti so schváleným originálnym výrobkom?

2. Je v súlade s právom Únie – najmä s článkom 3 bodom 27 smernice 2007/46/ES – postup, v rámci ktorého sa v súvislosti s verejným obstarávaním na dodávku náhradných dielov pre autobusy určené na používanie pri poskytovaní služieb vo verejnom záujme jednotlivému uchádzačovi umožňuje, aby sa sám označil za ‚výrobcu‘ konkrétneho náhradného dielu, ktorý nie je originálnym náhradným dielom, určeného pre konkrétne vozidlo, najmä ak patrí k jednému z typov komponentov upravených technickými požiadavkami uvedenými v prílohe IV k smernici 2007/46…, alebo je dotknutý uchádzač naopak povinný preukázať – vo vzťahu ku každému takto ponúkanému náhradnému dielu a na účely potvrdenia ich rovnocennosti s technickými špecifikáciami verejného obstarávania –, že je osobou, ktorá zodpovedá schvaľovaciemu orgánu za všetky aspekty procesu typového schválenia, ako aj za zhodu výroby a príslušnú úroveň kvality, a že priamo vykonáva aspoň niektoré fázy výroby komponentu podliehajúceho typovému schváleniu, a v prípade kladnej odpovede, akým spôsobom je potrebné predložiť tento dôkaz?“

Konanie na Súdnom dvore

56 Rozhodnutím zo 16. marca 2021 boli veci C-68/21 a C-84/21 spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

Úvodné pripomienky

57 Na úvod treba pripomenúť, že v rámci postupu spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom zavedeného článkom 267 ZFEÚ prináleží Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď, ktorá mu umožní rozhodnúť prejednávaný spor. Vzhľadom na to Súdnemu dvoru prináleží v prípade potreby preformulovať otázky, ktoré sú mu položené. Povinnosťou Súdneho dvora je totiž vykladať všetky ustanovenia práva Únie, ktoré potrebujú vnútroštátne súdy na rozhodovanie o žalobách, ktoré im boli predložené, aj keď tieto ustanovenia nie sú výslovne spomenuté v otázkach položených Súdnemu dvoru týmito súdmi (rozsudok z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 31, ako aj citovaná judikatúra).

58 Na tieto účely môže Súdny dvor zo všetkých skutočností, ktoré poskytol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu, abstrahovať prvky práva Únie, ktoré si vyžadujú výklad so zreteľom na predmet sporu vo veci samej (rozsudok z 19. decembra 2019, Nederlands Uitgeversverbond a Groep Algemene Uitgevers, C-263/18, EU:C:2019:1111, bod 32, ako aj citovaná judikatúra).

59 Hoci je v prejednávanej veci pravda, že vnútroštátny súd vo svojich prejudiciálnych otázkach odkazuje len na niektoré ustanovenia smernice 2007/46, ako aj na určitý počet právnych zásad, z vysvetlení poskytnutých týmto súdom, ako aj z jeho prejudiciálnych otázok vyplýva, že uvedené otázky sa týkajú dôkazov, ktorých predloženie sa môže alebo musí vyžadovať od uchádzačov v rámci verejného obstarávania. Z toho vyplýva, že na poskytnutie užitočnej odpovede na položené otázky treba zohľadniť aj ustanovenia práva Únie, ktoré sa konkrétne týkajú dôkazov, ktorých predloženie sa môže alebo musí vyžadovať od uchádzačov v rámci verejného obstarávania s cieľom preukázať, že ich ponuky sú v súlade s technickými špecifikáciami stanovenými v tomto verejnom obstarávaní.

60 Tieto ustanovenia sú, pokiaľ ide o verejné obstarávania, ktorých sa týkajú konania vo veci samej, uvedené v článkoch 60 a 62 smernice 2014/25. Okrem toho, ako uviedla Komisia vo svojich písomných pripomienkach, dve verejné obstarávania dotknuté v konaniach vo veci samej patria do pôsobnosti tejto smernice v súlade s článkom 1 ods. 1 a 2, článkom 4 ods. 1, článkom 11 ods. 1 a článkom 15 uvedenej smernice, keďže sa týkajú nadobudnutia dodávok tovaru verejnými obstarávateľmi, ktorí prevádzkujú sieť určenú na poskytovanie služieb vo verejnom záujme v oblasti autobusovej dopravy, keďže tieto dodávky sú určené na vykonávanie tejto činnosti a hodnota zákazky, o ktorú ide vo veci samej, prekračuje limit stanovený tou istou smernicou.

61 Po druhé treba uviesť, že hoci podľa článku 88 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/858 z 30. mája 2018 o schvaľovaní motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, ako aj systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre takéto vozidlá a o dohľade nad trhom s nimi, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 715/2007 a (ES) č. 595/2009 a zrušuje smernica 2007/46/ES (Ú. v. EÚ L 151, 2018, s. 1), smernica 2007/46 bola s účinnosťou od

1. septembra 2020 týmto nariadením zrušená, z návrhu na začatie prejudiciálneho konania však vyplýva, že skutočnosti, ktoré viedli k začatiu konania vo veci samej, nastali pred týmto dátumom. Pre odpovede na prejudiciálne otázky sú teda relevantné ustanovenia smernice 2007/46.

62 Po tretie z prejudiciálnych otázok vyplýva, že sa týkajú len právnej úpravy upravujúcej náhradné diely pre autobusy patriace medzi typy komponentov v zmysle článku 3 bodu 24 smernice 2007/46, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty v zmysle článku 3 bodu 1 tejto smernice, pričom tieto sú uvedené v prílohe IV k predmetnej smernici.

O prvej otázke

63 Svojou prvou otázkou, ktorá sa delí na dve časti, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú článok 10 ods. 2, článok 19 ods. 1 a článok 28 ods. 1 smernice 2007/46 vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby verejný obstarávateľ mohol prijať v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa dodania náhradných dielov pre autobusy určené na poskytovanie služieb vo verejnom záujme ponuku, ktorej predmetom sú komponenty, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46, bez toho, aby k nej bolo priložené osvedčenie potvrdzujúce schválenie týchto náhradných dielov, a bez poskytnutia informácií o skutočnej existencii takéhoto schválenia, alebo či vzhľadom na články 60 a 62 smernice 2014/25 stačí na umožnenie takého prijatia vyhlásenie o rovnocennosti so schválenými originálnymi dielmi, ktoré vydal uchádzač.

64 Pokiaľ ide o prvú časť tejto otázky, treba na úvod pripomenúť, že smernica 2007/46 má za cieľ, ako vyplýva z odôvodnení 2 a 3 tejto smernice, „nahradiť systémy schvaľovania členských štátov postupom schvaľovania Spoločenstva založenom na princípe celkového zosúladenia“, a že „je potrebné zosúladiť a uviesť v regulačných aktoch technické požiadavky, ktoré sa uplatňujú na systémy, komponenty a samostatné technické jednotky a vozidlá“.

65 Článok 1 prvý odsek smernice 2007/46 definuje predmet tejto smernice ako ustanovenie „zosúladen[ého] rám[ca], ktorý obsahuje správne ustanovenia a všeobecné technické požiadavky na schválenie všetkých nových vozidiel, ktoré patria do jej rozsahu pôsobnosti, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá na účely uľahčenia ich evidencie, predaja a uvedenia do prevádzky v premávke v rámci Spoločenstva“.

66 Podľa článku 1 druhého odseku uvedenej smernice sa touto smernicou „tiež ustanovujú opatrenia na predaj a uvedenie do prevádzky v premávke častí a vybavení určených pre vozidlá schválené v súlade s touto smernicou“.

67 Okrem toho na účely vymedzenia rozsahu prvej otázky treba po prvé uviesť, že hoci smernica 2007/46 rozlišuje medzi viacerými typmi schválenia, z odkazu v tejto otázke konkrétne na články 10, 19 a 28 tejto smernice možno vyvodiť, že prvá otázka sa týka iba typového schválenia ES v zmysle článku 3 bodu 5 uvedenej smernice, teda aktu, ktorým členský štát osvedčuje, že určitý typ vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky spĺňa uplatniteľné administratívne ustanovenia a technické požiadavky uvedenej smernice a regulačných aktov uvedených v prílohe IV alebo prílohe XI k tej istej smernici, pričom posledná príloha sa týka vozidiel na špeciálne účely a ustanovení, ktoré sa na ne vzťahujú.

68 Článok 10 smernice 2007/46 sa totiž nachádza v kapitole IV tejto smernice, nazvanej „Vykonanie postupov typového schválenia ES“, zatiaľ čo predmetom článku 19 uvedenej smernice je, ako vyplýva z jeho názvu, „Značka typového schválenia ES“, a článok 28 ods. 1 tej istej smernice, na ktorý odkazuje vnútroštátny súd vo svojom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, odkazuje na článok 19 smernice 2007/46.

69 Po druhé smernica 2007/46 vo svojom článku 6 zavádza postupy, ktoré je potrebné dodržať na účely typového schválenia ES vozidiel, ako aj vo svojom článku 7 postup, ktorý sa má dodržať pri typovom schválení ES systémov, komponentov alebo samostatných technických jednotiek. Keďže z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že komponenty, o ktoré ide vo veciach samých, neboli schválené s typom vozidla, pre ktoré ich uchádzači ponúkli, ale boli prezentované ako rovnocenné s originálnymi komponentmi schválenými s týmto typom vozidla, treba konštatovať, že ustanovenia smernice 2007/46 týkajúce sa typového schválenia ES systémov, komponentov alebo samostatných technických jednotiek sú relevantné pre túto vec.

70 V tejto súvislosti v prvom rade zo znenia článku 10 ods. 2 smernice 2007/46 vyplýva, že členské štáty udelia typové schválenie ES komponentu takému komponentu, ktorý jednak zodpovedá údajom uvedeným v informačnej zložke výrobcu a jednak spĺňa technické požiadavky samostatnej smernice alebo uplatniteľného osobitného nariadenia, ako je predpísané v prílohe IV k tejto smernici.

71 Článok 19 ods. 1 smernice 2007/46 stanovuje, že výrobca komponentu pripevní na každý komponent vyrábaný v zhode so schváleným typom značku typového schválenia ES, ktorú vyžaduje príslušná samostatná smernica alebo nariadenie.

72 Napokon podľa článku 28 ods. 1 smernice 2007/46 členské štáty povolia predaj komponentov alebo ich uvedenie do prevádzky v premávke len vtedy, ak uvedené komponenty spĺňajú požiadavky príslušných regulačných aktov a sú riadne označené v súlade s článkom 19 tejto smernice.

73 Na jednej strane zo spoločného výkladu článku 10 ods. 2, článku 19 ods. 1, článku 28 ods. 1 a prílohy IV k uvedenej smernici vyplýva, že komponenty, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty v zmysle článku 3 bodu 1 tej istej smernice, vymenované v tejto prílohe, podliehajú povinnosti schválenia, pokiaľ tieto regulačné akty stanovujú takéto schválenie.

74 Na druhej strane z toho vyplýva, ako uviedol generálny advokát v bode 51 svojich návrhov, že nástroj zvolený normotvorcom Únie v rámci smernice 2007/46 na preukázanie toho, že komponenty vozidla spĺňajú požiadavky stanovené v regulačných aktoch uvedených v prílohe IV k tejto smernici, je nástroj schválenia.

75 Takýto výklad je potvrdený hlavným cieľom právnej úpravy týkajúcej sa schválenia vozidiel, ktorým podľa odôvodnenia 14 smernice 2007/46 je „zabezpečiť, aby nové vozidlá, komponenty a samostatné technické jednotky, ktoré sú uvedené na trh, poskytovali vysoký stupeň bezpečnosti a ochrany životného prostredia“. Prostredníctvom typového schválenia ES komponentu príslušný členský štát osvedčuje, ako to vyplýva z definície uvedenej v článku 3 bode 5 smernice 2007/46, že tento komponent spĺňa príslušné technické požiadavky tejto smernice a regulačných aktov uvedených v jej prílohe IV alebo jej prílohe XI, čím potvrdzuje, že komponent má vysoký stupeň bezpečnosti a ochrany životného prostredia.

76 Je pravda, že z článku 19 ods. 2 smernice 2007/46 vyplýva, že typové schválenie ES sa nevyžaduje pre každý druh komponentu. Toto ustanovenie sa totiž týka situácie, keď sa umiestnenie značky typového schválenia ES nepožaduje, čo znamená, že niektoré typy komponentov môžu byť oslobodené od povinnosti získať takéto schválenie.

77 Toto konštatovanie však nemá vplyv na záver uvedený v bode 73 tohto rozsudku, podľa ktorého komponenty, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46, podliehajú povinnosti schválenia, pokiaľ tieto regulačné akty stanovujú takéto schválenie. Takéto komponenty preto môžu byť predávané alebo uvedené do prevádzky v súlade s článkom 28 ods. 1 a článkom 19 ods. 1 tejto smernice len vtedy, ak boli predmetom takéhoto schválenia.

78 Tento záver nie je spochybnený zásadami rovnosti zaobchádzania a nestrannosti, plnej konkurencieschopnosti a riadnej správy vecí verejných, na ktoré odkazuje vnútroštátny súd. Pokiaľ ide po prvé o zásadu rovnosti zaobchádzania, treba pripomenúť, že pokiaľ typ komponentu musí byť predmetom schválenia, túto povinnosť má každý výrobca. Ako v podstate uviedol generálny advokát v bode 56 svojich návrhov, uvedená povinnosť schválenia teda nie je dôsledkom diskriminácie vykonávanej na úkor výrobcov náhradných dielov rovnocenných s originálnymi náhradnými dielmi v porovnaní s výrobcami týchto posledných uvedených náhradných dielov.

79 Po druhé, pokiaľ ide o účinok takejto povinnosti schválenia na hospodársku súťaž, okrem toho, že ako bolo práve konštatované, táto povinnosť prináleží každému výrobcovi komponentov, stačí uviesť, že podľa článku 38 ods. 1 smernice 2007/46 musí výrobca vozidla poskytnúť výrobcom komponentov pre tento typ vozidla všetky potrebné na typové schválenie ES takýchto komponentov.

80 Pokiaľ ide po tretie o zásady nestrannosti a riadnej správy vecí verejných, vnútroštátny súd nevysvetlil, ako by tieto zásady mohli byť relevantné na účely výkladu ustanovení smernice 2007/46 uvedených v prvej otázke.

81 Pokiaľ ide o druhú časť prvej otázky, ktorá smeruje k určeniu, či verejný obstarávateľ môže prijať v rámci verejného obstarávania, ako sú obstarávania, ktorých sa týka táto otázka, ponuku, predmetom ktorej sú komponenty, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46, ktorá nepreukazuje, že tieto komponenty boli predmetom schválenia, pokiaľ je k takej ponuke pripojené vyhlásenie uchádzača, podľa ktorého sú uvedené komponenty rovnocenné so schválenými originálnymi dielmi, treba, tak ako to urobil generálny advokát v bode 59 svojich návrhov, poznamenať, že pojmy „schválenie“ a „rovnocennosť“ majú rôzny obsah.

82 Ako vyplýva z článku 3 bodu 5 smernice 2007/46, schválenie v nadväznosti na príslušné kontroly vykonané príslušnými orgánmi osvedčuje, že pokiaľ ide o typové schválenie ES komponentu, typ komponentu je v súlade s požiadavkami smernice 2007/46 vrátane technických požiadaviek stanovených v regulačných aktoch uvedených v prílohe IV k tejto smernici.

83 Pojem „rovnocennosť“ nie je smernicou 2007/46 definovaný a podľa jeho obvyklého významu označuje vlastnosť mať rovnakú hodnotu alebo funkciu. Rovnocennosť komponentu sa teda týka otázky, či má tento komponent rovnaké vlastnosti ako iný komponent bez ohľadu na to, či bol alebo nebol schválený. Ako uviedol generálny advokát v bode 62 svojich návrhov, dôkazy

o schválení a dôkazy o rovnocennosti teda nie sú vzájomne zameniteľné, keďže komponent schváleného typu nemusí byť rovnocenný originálnemu komponentu uvedenému v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania.

84 Je pravda, že nie je vylúčené, aby komponenty neschváleného typu v skutočnosti boli rovnocenné s originálnymi komponentmi uvedeným v predmetnom oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Keďže však normotvorca Únie rozhodol, ako bolo uvedené v bode 77 tohto rozsudku, že komponenty patriace k typu, pre ktorý regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46 stanovujú schválenie, môžu byť predávané alebo uvádzané do prevádzky v premávke v súlade s článkom 28 ods. 1 a článkom 19 ods. 1 tejto smernice len vtedy, ak bol tento typ komponentu predmetom takého schválenia, treba dospieť k záveru, že v prípade týchto typov komponentov nemožno dôkaz o schválení nahradiť vyhlásením o rovnocennosti pochádzajúcim od uchádzača.

85 Tento záver nespochybňujú ustanovenia článkov 60 a 62 smernice 2014/25, ktoré sa týkajú technických špecifikácií, ktoré môžu byť uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, ako sú tie, ktoré viedli ku konaniam vo veci samej, a dôkazov, ktorými uchádzači môžu preukázať, že ich ponuky zodpovedajú týmto technickým špecifikáciám.

86 Z článku 60 ods. 2 tejto smernice vyplýva, že technické špecifikácie, ktoré podľa odseku 1 tohto článku definujú požadované charakteristiky prác, služieb alebo dodávok tovaru, na ktoré sa vzťahuje uvedená smernica, umožňujú hospodárskym subjektom rovnaký prístup k postupu obstarávania, a nemajú za následok vytváranie neopodstatnených prekážok otváraniu verejného obstarávania hospodárskej súťaži.

87 Článok 60 ods. 4 smernice 2014/25 výnimočne umožňuje, aby technické špecifikácie odkazovali na „ochranné známky, patenty, druhy alebo určitý pôvod alebo výrobu“, ak je to potrebné na poskytnutie dostatočne presného a zrozumiteľného opisu predmetu zákazky, a pokiaľ je takýto odkaz doplnený slovami „alebo rovnocenné“, čo je možnosť, ktorá bola použitá v oznámeniach o vyhlásení verejných obstarávaní, ktoré boli predmetom konaní vo veci samej.

88 V takom prípade článok 60 ods. 5 smernice 2014/25 umožňuje uchádzačovi preukázať, že ním navrhované riešenia rovnocenne spĺňajú požiadavky vymedzené v technických špecifikáciách „akýmkoľvek vhodným spôsobom, vrátane spôsobu preukázania uvedeného v článku 62“ tejto smernice, čo okrem prostriedkov uvedených v článku 62 ods. 1 uvedenej smernice, ako je osvedčenie vydané orgánom posudzovania zhody, zahŕňa aj iné „vhodné dôkazové prostriedky“ v zmysle článku 62 ods. 2 tej istej smernice.

89 Cieľom týchto ustanovení je, ako vyplýva aj z odôvodnenia 83 smernice 2014/25, aby technické špecifikácie boli vypracované z hľadiska výkonnostných a funkčných požiadaviek a aby sa zabránilo tomu, že uvedené technické špecifikácie umelo zužujú hospodársku súťaž zavedením požiadaviek, ktoré zvýhodňujú konkrétny hospodársky subjekt tým, že preberajú kľúčové charakteristické znaky tovarov, služieb alebo prác, ktoré tento hospodársky subjekt zvyčajne ponúka.

90 Treba však uviesť, že podľa jej odôvodnenia 56 smernica 2014/25 nemôže ignorovať kogentné požiadavky stanovené inými právnymi normami Únie, a to najmä v oblasti bezpečnosti a ochrany životného prostredia, akou je požiadavka typového schválenia stanovená z tých istých dôvodov smernicou 2007/46.

91 Preto, ako uviedol generálny advokát v bode 80 svojich návrhov, smernica 2014/25 nemôže brániť uplatneniu smernice 2007/46 z dôvodu, že táto posledná uvedená smernica má v súlade s jej odôvodnením 3 zabezpečiť vysokú úroveň bezpečnosti cestnej premávky, ochranu zdravia a životného prostredia, energetickú efektívnosť a ochranu proti neoprávnenému používaniu. Pokiaľ smernica 2007/46 – práve so zreteľom na tieto ciele – vyžaduje schválenie určitých náhradných dielov pre vozidlá, táto požiadavka je nevyhnutná a nemožno ju obísť s odvolaním sa na smernicu 2014/25.

92 V konaniach vo veci samej sa oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania týkali dodania komponentov, ktoré mohli byť originálnymi dielcami Iveco alebo rovnocennými dielcami. Ako však bolo uvedené v bode 77 tohto rozsudku, komponenty, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46, ktoré podliehajú povinnosti schválenia, sa môžu predávať alebo uvádzať do prevádzky len vtedy, ak boli predmetom takéhoto schválenia.

93 V dôsledku toho na účely splnenia imperatívnych požiadaviek zavedených smernicou 2007/46, keďže komponenty podliehajú povinnosti schválenia, iba komponenty, ktoré boli predmetom takéhoto schválenia, a teda môžu byť uvádzané na trh, možno považovať za rovnocenné v zmysle podmienok uvedených oznámení o vyhlásení verejného obstarávania.

94 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 10 ods. 2, článok 19 ods. 1 a článok 28 ods. 1 smernice 2007/46 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby verejný obstarávateľ mohol prijať v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa dodania náhradných dielov pre autobusy určené na poskytovanie služieb vo verejnom záujme ponuku, ktorej predmetom sú komponenty, ktoré patria medzi typ komponentov, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46, bez toho, aby k nej bolo priložené osvedčenie potvrdzujúce schválenie tohto typu komponentov, a bez poskytnutia informácií o skutočnej existencii takéhoto schválenia, pokiaľ tieto regulačné akty stanovujú takéto schválenie.

O druhej otázke

95 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 60 a 62 smernice 2014/25 majú vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na definíciu pojmu „výrobca“ uvedenú v článku 3 bode 27 smernice 2007/46 bránia tomu, aby verejný obstarávateľ mohol prijať v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa dodania náhradných dielov pre autobusy určené na poskytovanie služieb vo verejnom záujme ako dôkaz rovnocennosti komponentov, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46 a ktoré ponúka uchádzač, vyhlásenie o rovnocennosti vydané týmto uchádzačom, ak sa uvedený uchádzač síce sám označuje za výrobcu týchto komponentov, ale je len ich predajcom alebo obchodníkom.

96 Ako Súdny dvor uviedol vo svojom rozsudku z 12. júla 2018, VAR a ATM (C-14/17, EU:C:2018:568, bod 35), pokiaľ ide o výklad článku 34 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 1; Mim. vyd. 06/007, s. 19), „ak technické špecifikácie, ktoré sa nachádzajú v dokumentácii k zadávaciemu konaniu, odkazujú na určitú značku, pôvod alebo výrobu, verejný obstarávateľ musí vyžadovať, aby uchádzač už vo svojej ponuke predložil dôkaz o rovnocennosti ním navrhovaných výrobkov s výrobkami definovanými v uvedených technických špecifikáciách“.

97 V tomto rozsudku Súdny dvor tiež spresnil, že verejný obstarávateľ „disponuje voľnou úvahou pri určení prostriedkov, ktoré môžu uchádzači použiť na preukázanie tejto rovnocennosti v ich ponukách. Táto úvaha však musí byť vykonávaná tak, aby dôkazné prostriedky povolené verejným obstarávateľom tomuto obstarávateľovi skutočne umožnili vykonať užitočné posúdenie predložených ponúk, pričom nesmú ísť nad rámec toho, čo je na tento účel nevyhnutné“.

98 Rovnaký výklad treba uplatniť aj v prípade článkov 60 a 62 smernice 2014/25, ktorá nahradila smernicu 2004/17, pričom tieto články rovnako ako článok 34 poslednej uvedenej smernice vyžadujú, aby uchádzač, ktorý chce využiť možnosť ponúkať výrobky rovnocenné s výrobkami definovanými odkazom na určitú značku, pôvod alebo výrobu, už vo svojej ponuke a akýmkoľvek vhodným spôsobom predložil dôkaz o rovnocennosti dotknutých výrobkov.

99 Z tejto judikatúry vyplýva, že bez ohľadu na voľnú úvahu, ktorou disponuje verejný obstarávateľ, dôkazné prostriedky, ktoré tento obstarávateľ pripúšťa, mu musia umožniť skutočne vykonať užitočné posúdenie ponuky, aby mohol určiť, či je táto ponuka v súlade s technickými špecifikáciami uvedenými v predmetnom oznámení o vyhlásení verejného obstarávania.

100 Na to, aby sa mohlo považovať za „primeraný prostriedok“ v zmysle článku 60 ods. 5 a článku 62 ods. 2 smernice 2014/25 vyhlásenie o rovnocennosti teda musí vydať subjekt, ktorý je schopný zaručiť takúto rovnocennosť, čo si vyžaduje, aby tento subjekt prevzal technickú zodpovednosť za predmetné komponenty a mal k dispozícii prostriedky potrebné na zabezpečenie kvality týchto komponentov. Tieto podmienky však môže splniť len výrobca alebo zhotoviteľ uvedených komponentov.

101 Takýto výklad potvrdzujú ustanovenia článku 62 ods. 2 smernice 2014/25, ktorý stanovuje, že vhodným dôkazom môže byť „technická dokumentácia výrobcu“, čo znamená, že tento dôkaz pochádza od výrobcu predmetného náhradného dielu. Tento výklad je tiež v súlade s článkom 1 písm. u) nariadenia č. 1400/2002, podľa ktorého na účely tohto nariadenia „náhradné diely vyhovujúcej akosti“ znamenajú „výhradne náhradné diely vyrobené ktorýmkoľvek podnikateľom, ktorý kedykoľvek môže osvedčiť, že tieto diely sa akosťou zhodujú s komponentmi, ktoré sú alebo boli použité na montáž príslušného motorového vozidla“. Hoci platnosť tohto nariadenia skončila 31. mája 2010, článok 1 písm. u) potvrdzuje, že na to, aby bolo vyhlásenie o rovnocennosti relevantné, musí pochádzať od výrobcu.

102 Okrem toho podľa článku 3 bodu 27 smernice 2007/46 je pojem „výrobca“ definovaný ako „osoba, alebo orgán, ktorý schvaľovaciemu orgánu zodpovedá za všetky aspekty postupu typového schválenia alebo povolenia a za zabezpečenie zhody výroby“, pričom táto osoba alebo orgán nemusia nevyhnutne byť priamo zapojené do všetkých stupňov výroby vozidla, systému, komponentu alebo samostatnej technickej jednotky, na ktoré sa vzťahuje postup schválenia.

103 Hoci sa táto definícia týka len vozidiel a náhradných dielov podliehajúcich schváleniu, poskytuje užitočné údaje na určenie toho, koho možno považovať za „výrobcu“ komponentu, na účely preskúmania, či vyhlásenie o rovnocennosti pochádzajúce od osoby, ktorá sa označuje za „výrobcu“ tohto komponentu, môže byť vhodným dôkazom. Z tejto definície totiž vyplýva, že na to, aby mohol byť podnik kvalifikovaný ako „výrobca“ komponentu, nemusí nevyhnutne byť priamo zapojený do všetkých stupňov výroby tohto komponentu.

104 V tomto kontexte je užitočná aj definícia výrazov „pôvodné [originálne – *neoficiálny preklad*] časti alebo vybavenie“ uvedená v článku 3 bode 26 smernice 2007/46, podľa ktorej „pokiaľ sa nedokáže opak, predpokladá sa, že časti predstavujú pôvodné [originálne – *neoficiálny preklad*] časti, ak výrobca častí potvrdí, že kvalita častí zodpovedá kvalite komponentov použitých na montáž predmetného vozidla a že boli vyrobené podľa špecifikácií a výrobných noriem výrobcu vozidla“.

105 Z tejto definície totiž vyplýva, že na to, aby bolo možné určiť, že náhradný diel možno považovať za originálny diel, vyhlásenie v tomto zmysle musí pochádzať od výrobcu tohto komponentu bez ohľadu na skutočnosť, že výroba uvedeného komponentu sa uskutočňuje v súlade so špecifikáciami a výrobnými normami stanovenými výrobcom vozidla, pre ktoré je určený.

106 Preto je potrebné dospieť k záveru, že na to, aby vyhlásenie o rovnocennosti bolo možné považovať za vhodný dôkazný prostriedok v rámci verejnej súťaže, ako sú verejné súťaže, ktoré viedli ku konaniam vo veci samej, musí pochádzať od výrobcu tohto komponentu, hoci tento výrobca sa nemusí nevyhnutne priamo zapojiť do všetkých stupňov výroby uvedeného komponentu.

107 Naopak, vyhlásenie o rovnocennosti pochádzajúce od predajcu alebo obchodníka nemôže predstavovať vhodný dôkazný prostriedok.

108 Hoci prináleží vnútroštátnemu súdu, aby určil, či vo veciach samých môžu byť uchádzači kvalifikovaní ako „výrobcovia“ komponentov, ktoré ponúkli, na účely poskytnutia užitočnej odpovede tomuto súdu treba spresniť, že v rozpore s tým, čo uvádzali niektorí účastníci konania pred Súdnym dvorom, skutočnosť, že uchádzač vyrába iné náhradné diely ako tie, na ktoré sa vzťahuje predmetné oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania, že je registrovaný v obchodnej komore alebo že jeho činnosť bola predmetom certifikácie kvality, je irelevantná na účely určenia, či sa tento uchádzač môže považovať za výrobcu komponentov, ktoré predkladá vo svojej ponuke.

109 Okrem toho tvrdenie, podľa ktorého sa má uplatniť širší výklad pojmu „výrobca“ z dôvodu, že podľa niektorých smerníc Únie v oblasti ochrany spotrebiteľov, a najmä článku 1 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru (Ú. v. ES L 171, 1999, s. 12; Mim. vyd. 15/004, s. 223), ako aj článku 2 bodu 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/771 z 20. mája 2019 o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o predaji tovaru, ktorou sa mení nariadenie (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES a zrušuje smernica 1999/44/ES (Ú. v. EÚ L 136, 2019, s. 28), treba pojem „výrobca“ chápať tak, že zahŕňa aj obchodníka, ktorý len uvádza výrobok na trh tým, že naň umiestni svoju ochrannú známku, pričom sa na procese výroby podstatne nepodieľal, treba tiež odmietnuť. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž najmä zaručiť ochranu spotrebiteľov, ako to vyplýva z článku 1 ods. 1 smernice 1999/44 a článku 1 smernice 2019/771, a teda nie je relevantná na účely výkladu právnej úpravy Únie v oblasti verejného obstarávania.

110 Napokon treba pripomenúť, ako vyplýva z judikatúry citovanej v bode 96 tohto rozsudku, že dôkaz o rovnocennosti výrobkov ponúkaných uchádzačom vo vzťahu k výrobkom definovaným v technických špecifikáciách uvedených v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, musí byť už predložený v ponuke a že tento dôkaz skutočne umožňuje obstarávateľovi vykonať užitočné vyhodnotenie ponúk, ktoré mu boli predložené. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či ide o taký prípad v konaniach vo veciach samých.

111 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že články 60 a 62 smernice 2014/25 sa majú vykladať v tom zmysle, že vzhľadom na definíciu pojmu „výrobca“ uvedenú v článku 3 bode 27 smernice 2007/46 bránia tomu, aby verejný obstarávateľ mohol prijať v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa dodania náhradných dielov pre autobusy určené na poskytovanie služieb vo verejnom záujme ako dôkaz rovnocennosti komponentov, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46 a ktoré ponúka uchádzač, vyhlásenie o rovnocennosti vydané týmto uchádzačom, ak tohto uchádzača nemožno považovať za výrobcu týchto komponentov.

O trovách

112 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

1. **Článok 10 ods. 2, článok 19 ods. 1 a článok 28 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá (rámcová smernica),**

   sa majú vykladať v tom zmysle, že:

   bránia tomu, aby verejný obstarávateľ mohol prijať v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa dodania náhradných dielov pre autobusy určené na poskytovanie služieb vo verejnom záujme ponuku, ktorej predmetom sú komponenty, ktoré patria medzi typ komponentov, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46, bez toho, aby k nej bolo priložené osvedčenie potvrdzujúce schválenie tohto typu komponentov, a bez poskytnutia informácií o skutočnej existencii takéhoto schválenia, pokiaľ tieto regulačné akty stanovujú takéto schválenie.

2. **Články 60 a 62 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/25/EÚ z 26. februára 2014 o obstarávaní vykonávanom subjektmi pôsobiacimi v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb a o zrušení smernice 2004/17/ES**

   sa majú vykladať v tom zmysle, že:

   vzhľadom na definíciu pojmu „výrobca“ uvedenú v článku 3 bode 27 smernice 2007/46 bránia tomu, aby verejný obstarávateľ mohol prijať v rámci verejného obstarávania týkajúceho sa dodania náhradných dielov pre autobusy určené na poskytovanie služieb vo verejnom záujme ako dôkaz rovnocennosti komponentov, na ktoré sa vzťahujú regulačné akty uvedené v prílohe IV k smernici 2007/46 a ktoré ponúka uchádzač, vyhlásenie o rovnocennosti vydané týmto uchádzačom, ak tohto uchádzača nemožno považovať za výrobcu týchto komponentov.

Podpisy